

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem ve věci

žalobce : **R. J D.**
st. příslušnost Spojené státy americké
zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.1.2018, č.j. CPR-31961-6/ČJ-2017-930310-V230,
o správním vyhoštění

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 17.1.2018, č.j. CPR-31961-6/ČJ-2017-930310-V230 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 23.10.2017, č.j. KRPT-234234-16/ČJ-2017-070022, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb. o

pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské Unie na dobu 5 měsíců.

2. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 17.1.2018, č.j. CPR-31961-6/ČJ-2017-930310-V230, ve které namítal jeho nepřezkoumatelnost, pokud jde o posouzení eventuálního zásahu do rodinného a soukromého práva se zřetelem k pobytu žalobcova bratra na území České republiky. Poukázal na to, že ve svém odvolání uvedl, že rozhodnutí o správním vyhoštění považuje za zásadní zásah do svého soukromého a rodinného života především kvůli vazbám, které má k České republice, přičemž v tomto směru zmínil svůj český původ, svoje zázemí v České republice, rodinné vazby a vztah s bratrem žijícím v Ostravě. Své argumenty týkající se zásahu do jeho rodinného a soukromého života rozvedl až v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nicméně tato skutečnost nezbavovala žalovanou povinnosti se dostatečně zabírat všemi relevantními skutečnostmi; v tomto směru žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 7/2011-48 ze dne 7.4.2011. Přestože poukázal nově v odvolání na své rodinné vazby, žalovaný se s těmito existujícími skutečnostmi nevypořádal a jeho rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobce se proto domáhal, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 17.1.2018, č.j. CPR-31961-6/ČJ-2017-930310-V230 a z připojeného správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytového kontroly, pátrání a eskort ve Frýdku-Místku, č.j.: KRPT-234234/ČJ-2017-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přitom přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:
  - podle úředního záznamu se žalobce dne 23.10.2017 dostavil na krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend v Ostravě za účelem přihlášení k pobytu na území České republiky. Provedenou lustrací bylo zjištěno, že dne 26.11.2016 vstoupil žalobce do Švédska a území Schengenského prostoru již neopustil, pobývá tak od 24.2.2017 na území Schengenského prostoru neoprávněně. Téhož dne byl zajištěn a eskortován na pracoviště cizinecké policie ve Frýdku-Místku;
  - dne 23.10.2017 bylo vydáno oznámení o zahájení řízení s žalobcem ve věci správního vyhoštění z přechodného pobytu na území České republiky;
  - dne 23.10.2017 byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku, z něhož krajský soud zjistil, že žalobce byl seznámen se skutečnostmi uvedenými ve výše citovaném úředním záznamu a vypověděl, že dne 26.11.2016 přicestoval letecky ze Spojených států amerických do Švédska z důvodu vánočních svátků a nového roku. Je ambasadorem světové romské

federace a měl ve městě Malmö se setkat v lednu 2017 se členy tohoto sdružení. Poté se rozhodl vycestovat do Maďarska, kde měl probíhat světový kongres Romů. Tam zůstal zhruba jeden měsíc a poté jel na Slovensko, kde byl zhruba 3 měsíce. Od té doby pobývá v České republice, konkrétně u svého bratra v O., P. 6. Nevěděl vůbec, že může na území států Evropské Unie pobývat na cestovní pas USA pouze 90 dnů. Nevěděl tedy, že na území ČR pobývá nelegálně, jelikož si myslel, že když v České republice bydlel od roku 1989 do roku 1995 a navštěvoval zde základní školu, může se zde pohybovat i teď na cestovní pas USA. Jeho otec měl zároveň občanství české i americké. Momentálně zde připravuje podklady pro jejich sjezd a pokud potřebuje nějaké finanční prostředky, tyto mu po dohodě posílá jeho syn z USA; kromě toho si přivydělává jako tlumočnick z jazyka anglického do romského. Na otázku, zda na území České republiky má osobní nebo rodinné vazby, odpověděl, že ano, má zde bratra, několik bratranců. Je tedy zde celá jeho rodina. Na otázku, zda má na území České republiky nebo Evropské Unie osobu, kvůli které by ukončení jeho pobytu na území bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené, odpověděl, že by to určitě vadilo jeho bratrovi. V rámci pohovoru dále uvedl, že v případě návratu do domovského státu by zde nemohl vykonávat činnost, pro kterou do Evropy přijel, jejich organizace chce v České republice zřídit pro Romy střediska, školky a školy;

- ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 23.10.2017, že vycestování žalobce do Spojených států amerických je možné.

6. Správní spis obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 23.10.2017 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně z téhož dne o udělení správního vyhoštění žalobce. Součástí správního spisu žalované je odvolání žalobce podané právním zástupcem žalobce ze dne 1.11.2017 a doplněné podání ze dne 15.11.2017.
7. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské Unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na tři roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.
8. Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
9. Krajský soud, vázán ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů tak, jak je žalobce uvedl ve své žalobě ze dne 16.2.2018. V projednávané věci šlo v podstatě o žalobní bod jediný a tím byla namítaná nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, spočívající v nedostatečném posouzení a zároveň i nedostatečném odůvodnění, pokud jde o přiměřenost zásahu rozhodnutí žalované o správním vyhoštění žalobce do jeho soukromého a rodinného života. Jak vyplynulo z protokolu o výsledku žalobce v rámci správního řízení ze dne 23.10.2017, žalobce při něm odpověděl na otázku, zda má na území České republiky osobní nebo

rodinné vazby kladně s tím, že zde má bratra, několik bratranců a je zde tedy celá jeho rodina. V případě ukončení pobytu by to určitě vadilo jeho bratrovi. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí v tomto směru uvedl, že „příbuzenstvo, kořeny a rodinné vazby má cizinec v České republice. Na území České republiky má cizinec bratra, včetně bratranců a další vzdálené rodinné příslušníky“. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se dále uvádí, že „správní orgán posoudil, že rozhodnutí o správním vyhoštění nebude mít za důsledek nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince a rozhodnutí lze vydat. Naléhavý veřejný zájem spočívající v ochraně České republiky před protiprávním jednáním a jeho opakováním na jejím území vyžaduje vycestování cizince“. Správní orgán I. stupně tedy vyloučil nepřiměřený zásah rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého či rodinného života žalobce, aniž by uvedl jediný konkrétní důvod, který jej k takovému závěru vedl. Žalobce pak zcela oprávněně namítal nepřezkoumatelnost závěru o dopadu rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce právě z hlediska soukromého a rodinného života. V doplnění svého odvolání ze dne 15.11.2017 poukázal na to, že si správní orgán I. stupně musel být vědom existence jeho rodinných vazeb na území České republiky, jeho českých kořenů, spojení s českou kulturou a znalosti českého jazyka a opakoval v podstatě svou výpověď učiněnou v rámci správního řízení. Zcela přílehlavě připomenul rozsudek NSS č.j. 9 As 145/2013-38 ze dne 13.2.2014 obsahující kritéria pro posouzení možnosti zásahu do rodinného a soukromého života cizince. Závěrem svého odvolání uvedl, že je fakticky českým krajanem, který českým občanstvím nedisponuje pouze na základě protizákonného jednání Československa, které zbavilo občanství jeho otce po jeho emigraci z komunistického Československa. Ke svému odvolání žalobce připojil kopii občanského průkazu svého bratra L. D., nar. X, svůj rodný list vydaný ve státě New York, rodný list svého bratra L. D., rodný list svého syna R. D., v němž jako matka je uvedena R. F., nar. X, rodný list matky svého syna R. F. a úmrtní list svého otce A. D., zemřelého X.

10. Podle ustálené judikatury Evropského soudu pro lidská práva i Nejvyššího správního soudu jsou pro posuzování otázek cizineckého práva, a tedy i problémů týkajících se správního vyhoštění rozhodující faktory, mezi které nesporně patří i rodinná situace cizince, počet nezletilých dětí a jejich věk včetně toho, jak může být jeho soukromý nebo rodinný život narušen. Právě způsob, jakým se žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí s touto otázkou vypořádala, žalobce označil ve své žalobě jako nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. S touto námitkou však krajský soud souhlasit nemůže. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí odkázala na skutečnost, že žalobce v rámci výslechu provedeného dne 23.10.2017 byl dotázán na osobní nebo rodinné vazby, které má na území České republiky i na to, zda má na tomto území či území Evropské Unie osobu, vůči které by bylo ukončení jeho pobytu z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené. Jak vyplynulo z protokolu o tomto výslechu, který je součástí správního spisu, žalobce uvedl, že v České republice pobýval se svým otcem do svých 14 let, že zde také navštěvoval základní školu. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí také konstatoval, že ze spisového materiálu zjistil datum narození žalobce ve Spojených státech amerických, tj. X, že od roku 1989 bydlel v České republice a že předložil žalované potvrzení ze základní školy o tom, že byl žákem do 1.3.1992 a od 2.3.1992 opětovně pobýval v USA. Žalovaná z protokolu a z odvolání zjistila další žalobcem uváděné skutečnosti a to, že na území České republiky žije jako nejbližší osoba jeho bratr, se kterým trávil poslední rok, přičemž se jedná o jeho nevlastního bratra, který

je občanem České republiky. Z podaného odvolání žalobce pak žalovaná zjistila, že je synem zesnulého občana České republiky a občanky Polska a že otec žalobce zemřel v roce 1995, přičemž u jeho matky nevyplynulo, že by s ní pobýval ve společné domácnosti. Žalobce má syna, který je dospělou, svéprávnou osobou žijící ve Spojených státech amerických, s nímž je v kontaktu kvůli finančním prostředkům, které mu z USA posílá na účet. Na základě těchto skutkových zjištění žalovaný v rámci odůvodnění svého rozhodnutí shrnul, že v případě žalobce na území České republiky neexistuje taková reálně trvající rodinná vazba, která by mu bránila v návratu do Spojených států amerických. Pokud žalobce namítal, že je českým krajanem, který českým občanstvím nedisponuje pouze na základě protizákonného jednání Československa, které zbavilo občanství jeho otce po jeho emigraci z komunistického Československa, k této námitce žalovaná uvedla, že se k ní není věcně příslušná vyjádřit. Z uvedených skutkových zjištění pak žalovaná učinila závěr, se kterým krajský soud zcela souhlasí a to, že v případě žalobce nebyly naplněny žádné okolnosti nasvědčující tomu, že by vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Odůvodnění rozhodnutí žalované co do posouzení případného nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života žalobce uložením správního vyhoštění tak dle názoru krajského soudu odpovídá náležitostem odůvodnění správního rozhodnutí podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu a rozhodně nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalované pro nedostatek důvodů.

11. Ze shora uvedených důvodů krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. března 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce